

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 133. Reginæ Matris sollicitudo in sedandis tumultibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul XVI

A.C. 1574

conceptam multorum opinionem auxerunt potius, quam minuerunt.

Ceterum ejus cadaver Vincennas ad Sancti Dionysii Ecclesiam solitis ritibus delatum est, ubi Arnaldus Sorbinus celebris illius ævi Concionator, & postea Nivernensis Episcopus, qui morienti adstitit, mortuo etiam oratione funebri parentavit, nec minus Romæ etiam Antonius Muretus præsentibus summo Pontifice, & Cardinalibus in laudem Regis perorabat: quinimo Angliæ Regina exequias quoque Londini in Ecclesia Divi Pauli celebrari jussit.

§. CXXXIII.

Reginæ Matris sollicitudo in sedandis tumultibus.

Postea Catharina de Medicis, cum Regni Administratrix fuisset declarata, primas eo curas intendit, ut tumultibus merito timendis præcaveret: ea propter Provinciarum Magistratus, Gubernatores, ceterosque præcipuos Regni Ministros datis literis sibi conciliare nitentibus: ut vero pariter Protestantibus indultam conscientia libertatem, ac cetera omnia a defuncto Rege eisdem nimis liberaliter concessa firmaret, inducias cum Rupellensibus concludi jussit: nihilominus, cum Regina hac agendi ratione accersiti Poloniæ Regis adventum

tum præstolandi spatium nancisci stude-
deret, interea Condæus Princeps hu-
cusque Argentinæ hærens Principes
Protestantes, ut vires suas copiis suis
jungerent, sollicitabat, ipse vero mili-
tes undique conscribemat, quæ temeri-
tas Reginam multum quidem turbabat,
nequaquam tamen ejusmodi hæretico-
rum ausus præpedire poterat.

§. CXXXIV.

Montgomerii Comitis supplicium.

[nterea Regina, quæ Montgomerium
Comitem promeritis pænis plecti de-
siderabat, judicii acta in eum instrui
jebet: unde tanquam læsæ Majestatis
reus pronuntiata sententia capite dam-
natur: cum autem ad loci supplicium
deduceretur, asserere audebat, quod
ob sectæ suæ defensionem moreretur,
nunquam autem suum Principem offen-
disset, ac nemini injuriam intulisset,
sed jure belli captus contra fidem de
vitæ venia datam morti adjudicaretur.
Ceterum nec apud Simonem Vigorium
Narbonnensem Archiepiscopum vitæ
suæ maculas eluere, neque crucem
osculari, nec sacerdotem sibi assistentem
auscultari voluit: quinimo referunt non-
nulli, quod cuidam Fratri ex Ordine
Minorum, qui illum fuisse deceptum
ajebat, responderit; si deceptus fui,
certe

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

*Mem. pour
servir a l'his-
toire de Fr.
t. I. p. 39.
p. 40.
Thu. l. 58.
Avila l. 5.*